

KOVÁCS ÚJSZÁSZY PÉTER

Reggel hét az operában

Félhangosan zenél egy telefon,
és az eső ugyanúgy esik, mint tizenhat éve.
Szombat reggel, korai próba.
Kialvatlan bőröd a villamos ablakára tapad,
és a kerekek zakatolása összhangba kerül szívverésseddel.
Meg kell hogy értsd. Néha szükségem van a szerelem közhelyeire,
bár sértik ízlésemet, mint barna delfinek fülét a hajók zaja.
Későn virrad,
az aulában morcos félhomály.
Kólát iszol.
Nem félsz, hogy a cukor kiszélesíti tested.
Karórád a kortyolás ütemére ketyeg.
Ázik a téglá, az üveg és az aszfalt,
sirályok ébrednek a díszletraktár tetején.
Fekete falak közé lépsz,
szűk még a korrepetitor szeme,
babbkávé illatú ujjai mégis
olyan könnyedséggel siklanak a klaviatúrán,
mint polipkarok az óceán mélyén.
Hangod kiszakad az éjjeli hallgatásból,
rekedtsége lassan oldódik fel,
azután betölti a próbatermet.
Téged figyelnek az összecsucott székek,
a folyó az ablak túloldalán.
Minden ária végzetével
felszínétől elold egy vadkacsát a Szamos.

Kipárolgásaink szmoghatára

Péntek este,
a balett-terem levegője sűrű és nehéz.
Kipárolgásaink szmoghatára alatt születik a tangó.
lassú, lassú, gyors-gyors, lassú
Tekintetem a tükörré irányul,
lépéseket számol a nyelv.
lassú, lassú, gyors-gyors, lassú
Ne rontsd el! Koncentrálj!
lassú, lassú, gyors-gyors, lassú
Az izzadás katicái homlokomra szállnak,

majd letipegnek ornyergem felé.
lassú, lassú, gyors-gyors, lassú
Itt vagy,
velem szemben.
Karom fölött átnézve figyeled,
hogyan siklanak a párok
a helyiség csúszós padlózatán.
Blúzodon összeolvadnak a foltok,
mint havasi cincérek szárnyán a feketeség.
Nem keresed a szemkontaktust.
Szünetekben visszavonulsz az öltözőbe,
de ékszereid ott maradnak a zongorán.

